

Epp Naelapea.

OLLI
ja
OTUN

Olli ja Otun.

Olli ja Otun said kokku vana naisega, kes kukkus. Siis Otun tõstis vana naise üles. Kumb sai enne koju? Muidugi Olli sai enne koju ja kui Otun tagasi tuli, siis moosi- ja meepotti ei olnud kapis. Siis ta läks oma suure kohvri juurde ja tegi kaane lahti ja seal sees oli Olli, kellel süles olid mee- ja moosipurgid. Ta praegu just oli lõpetamas. Siis kui ta Otunit nägi, pani ta ruttu moosipurgi enda alla ja ütles:

"Tere, kavalpea, ma sõin ainult mee ära."

"Ei söönud," ütles Otun, "ma nägin tühja moosipurki sinu all."

"Oo, sina näed minust läbi!" ütles Olli.

"Ei," ütles Otun, "ma nägin, kuidas sa panid moosipurgi enda alla."

Siis Olli läks koos Otuniga poodi ja nad ostsid uue moosi. Kui ema koju tuli, siis Otun rääkis kõik, mis juhtus emale ja ema rõõmustas, et nendel uus moos on ja siis igal päeval, kui ema läks tööle, siis Otun hoolitses Olli eest, sest ta kartis, et Olli uuesti sööb moosi.

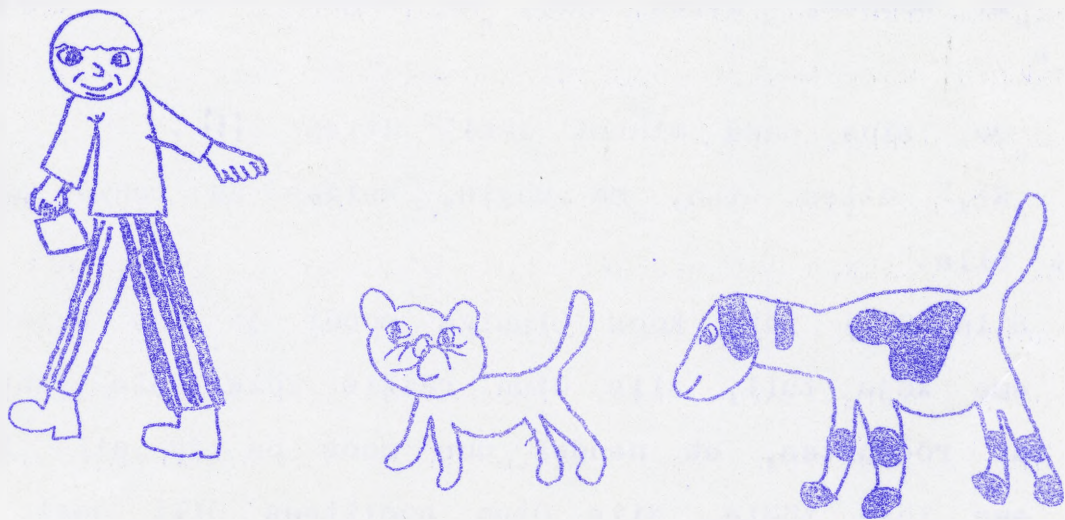
Ja Olli ei söönudki enam moosi. Siis Otun ja ema olid väga rõõmsad. Mett nad enam ei tahtnud, nii et Olli sõi kõige magusama mee ära ja ema ja Otun olid rõõmsad, et enam mett ei olnud, sellepärast et igal hommikul söögi ajal, kui ema pakkus Otunile mett pudru peale, siis Otun ütles:

"Liiga magus, anna Ollile, temale maitseb mesi väga."

"Kingi mesi Ollile, mulle ei maitse."

Ena siis annab alati mee Ollile ja nüüd ei maitse
mesi ka Ollile ja nüüd ena ei ostagi mett.

Aga nüüd Otun ostab kassile mett, talle maitseb mesi
ja koerale ka. Koer on naabri Kati oma. Kati on viieaastane
ja Otun kuusteist ja Olli on ainult kolm. Ena on nelikümmend
neli ja ena armastab Otunit, sest ta hoolitseb Olli eest.
Otun ei tahtnud, et ena teeks palju tööd korraga, nii et
Otun tegi ena tööd. Naabri Kati arvas, et ta on suur ja
abiellub Otuniga, sellepärast, et Otun oli tark.

Nüüd on Kati sünnipäev ja Olli sünnipäev ka. Olli sai neli ja Kati sai kuus ja järgmisel päeval oli Otuni sünnipäev. Ta sai seitsmeteistkümne-aastaseks. Mitte kuue, mitte nelja. Kuus ja neli ja seitse on seitseteist ja Otun teeb juba niisugust tööd, nagu kaheksatuhat korda kaheksat ja muid raskeid töid. Kati teeb niisugust tööd, nagu neli pluss neli on kaheksa ja veelgi kergeid töid, aga Olli hakkab alles õppima liitmist ja korrutamist.

Nüüd Olli teab, mis on üks pluss üks. Ta alati kordab: üks pluss üks on kaks, üks pluss üks on kaks, ja varsti ta õppis kaks pluss kahte ja ta kordas ka seda. Mida ta õppis, seda ta kordas iga kord ja temast sai väga hea matemaatika tegija. Muldugi Otun kiitis teda, sest et ta hakkas korrutamist õppima. Kuueaastane Kati oskab juba üheksa korda üheksat teha.

Nüüd läks Otun ülikooli ja seal ta õppis asju tegema ja ta hakkas rätsepaks. Kui Otun koju tuli, siis ta tegi naabri Katile seeliku, Ollile püksid ja ema sai endale uue roosa põlle. Otun tegi iseendale sussid ja kui vanaema külla tuli, siis Otun tegi talle ilusa kirju kleidi ja vanaema ütles:

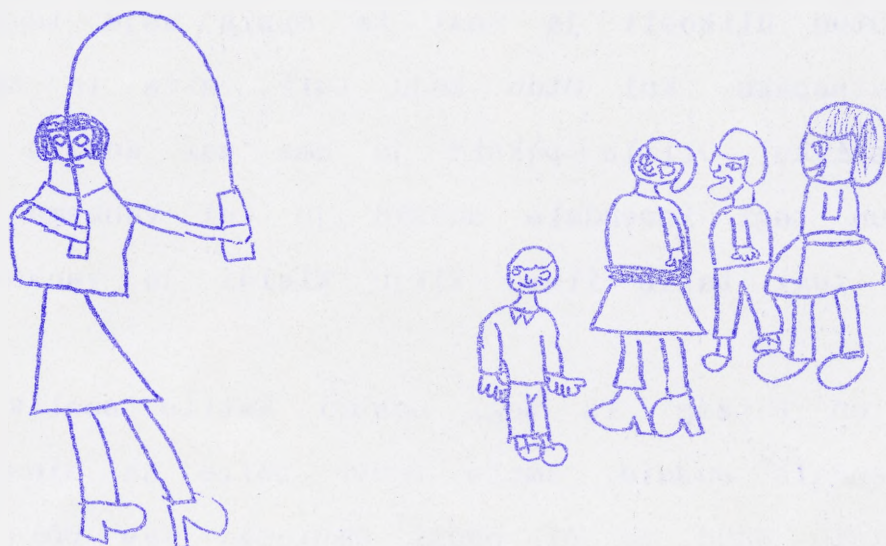
"Küll Otun on rätsep. Ta tegi naabri Katile seeliku, Ollile püksid, endale sussid, emale roosa põlle ja minule ilusa kirju kleidi. Nüüd ma ei peagi õmblema. Kas pole tore? Mina elan nüüd teie majas ja need inimesed, kes abielluvad, need saavad minu majas elada. Mina aga ostan endale voodi ja mugava tooli, siis mina saan kududa."

"Oi, armas vanaema," ütles Otun, "mina oskan juba kududa." Siis vanaema ütles:

"Me mõlemad võime kududa, ega siis ainult mina pea kuduma, sa võid ka kududa."

Varsti Otun ja vanaema kudusid ja Otun oli rõõmus, et ta sai kududa koos vanaemaga. Vanaema kudus mustri ja Otun kudus mustri. Olli oli rõõmus, et vanaema külas oli ja vanaema oli rõõmus, et ta Ollit ja Otunit ja ema näeb ja ema oli rõõmus, et ta õmblema ja kuduma ei pea.

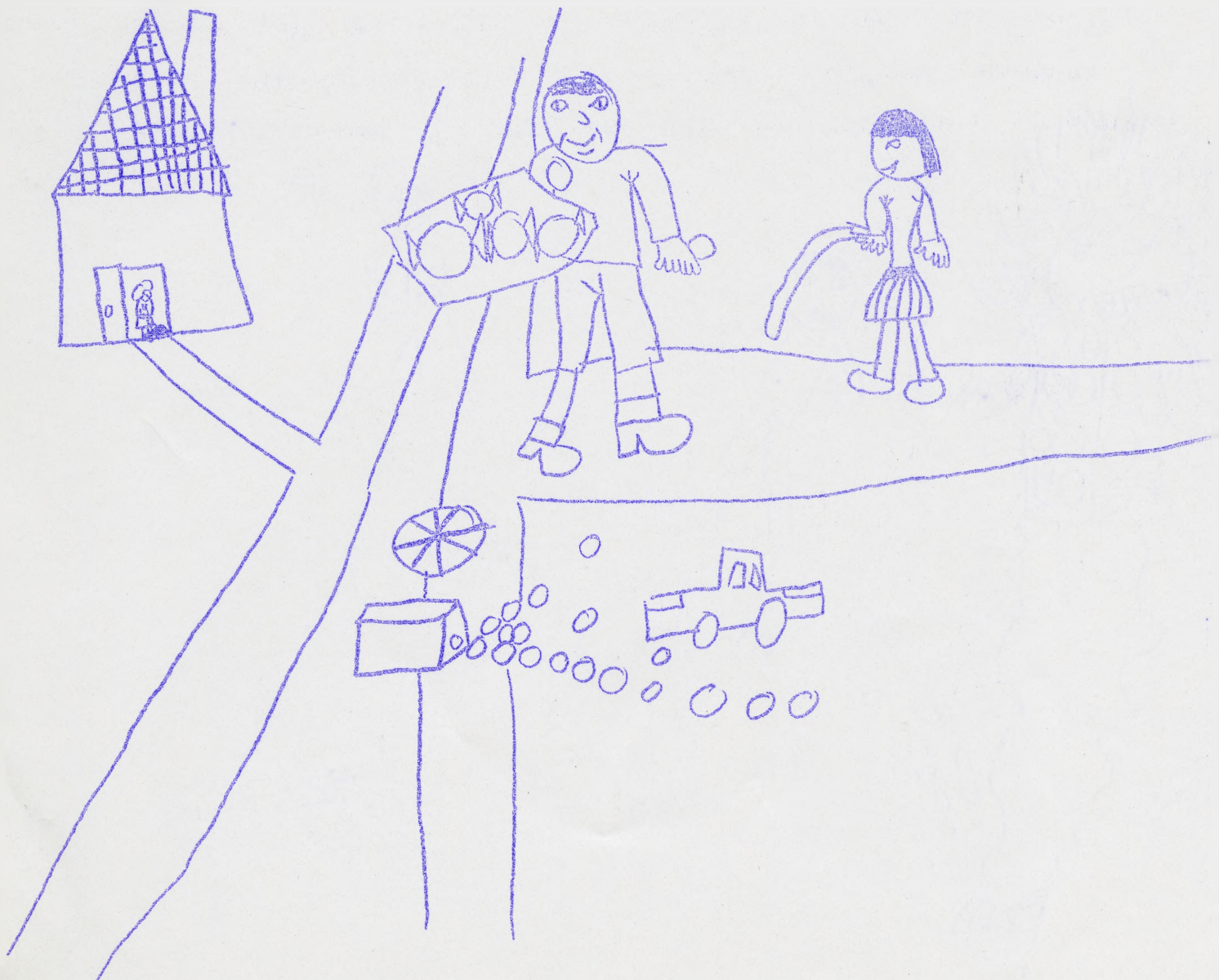
Kati aga ostis endale hüppenööri ja hakkas sellega rõõmsalt hüppama, sest et Otuni perekond oli väga rõõmus ja sellepärast Kati oligi rõõmus. Otun koob ja õmbleb praegugi.

Olli viisakus.

Olli ja Otun leidsid kombusid. Seal oli kolm kombut. Otun võttis ühe, Olli võttis ühe, Otun viis viimase emale. Ema ütles: "Ei, aitäh," ja Otun andis kombu Ollile. Olli naeratas ja ütles:

"Ma ei taha, et mu hammastele auk tuleb."
Ja Olli andis kombu oma sõbrale. Nii oligi Olli viisakas.

Otuni tarkus.

Olli läks välja mängima. Tema nägi koletist.

Ta karjus: "Otun!" Otun tuli ja küsis, mis juhtus.

Olli ütles:

"Sääl on koletis, tapa ta ära."

Otunil oli nuga taskus. Ta lõi kas koletise pea ära ja tegi sellest Ollile maski.

See juhtus sellel päeval, kui oli mardisandi päev.

8

Otun abiellus Katiga ja Kati oli rõõmus, sest et ta sai endale kaks poega ja ühe tütre. Tütre nimi oli Kati ja poegade nimed olid Otun ja Olli.

Ühel päeval jäi suur Otun haigeks. Kati ostis Katiga suurele Otunile rohtu ja varsti saigi Otun terveks.

Väike Olli, nulli-aastane, magas kõige rohkem. Kui ta ärkas, siis oli kõht väga tühi. Siis ta võis Kati nibu niikaua imeda kui tahtis. Pärast seda ta jäi magama jälle.

Jälle ta ärkas siis üles ja ütles: "Mamma, tule siia," ja ema tuli kohe. Siis ta kohe ütles: "Tahad sülle?" ja Olli ütles: "Nännä, jah." Siis ta sai "Sõit, sõit sõtsele" laulu põlve peal ja siis sai Olli süüa, kuna tal oli kõht tühi. Ta sai piima ja siis magustoiduks pudiks tehtud maasika.

Kati tütar Kati oli lõbus tüdruk, sest et tal olid igal päeval juuksed tuttideks tehtud.

Otun oli kõige vanem, Kati keskmine, Olli oli kõige noorem. Nad olid kõik nagu Olli, Otun ja Kati väiksel, sest Otun ja Otun olid mõlemad rätsepad.

